

ioleca 1

30 repuarie

CARNETE
MARO

- 1983 -

(32)

Aurel Dumitrescu,

5673 - BORCA

JUD. NEAMŢ,

- ROMÂNIA -

oreca 1

30 februarie

1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

*

- Poarcă ai tot fi stat cu acei oameni dragi tie. Mama ei ti-a vorbit din nou despre sotul ei betiv, chiar si cu o seară inaintea fâcuse scandal. Te gîndesti cum de poate fi miserabil cu o femeie atît de frumoasă (si, esti sigur, bună!), cu niște copii atît de simpatici.

*

- Era intineric cînd Dumitru Dulce (o, ce mult te-ai bucurat de bucuria ei!) si EA (nu tinuse reapiarat să te conducă pîna' în statia de masină...) te-au condus pînă ploaie spre statia de unde ai luat o masină spre Poarca.

*

Dorinta ei, mărturisita din nou, de o' deseni actrita. Vis deperit

dacă alege ruptura cu tine.

Te dușeseși pentru Dumni, ei i-ai
dat atenție în primul rând.

EA are ceia tare neclar în su-
flet, EA ni-a pierdut o anumită
încredere în oameni, EA nu știe bi-
ce e bine pe lume — dar cât
de lungă poate fi oprețirea ta
ca EA să-ți revină?!

Ființa aceasta *
nespus, te-a hotărât parcă să
fi mai Temperat în ceea ce o
privesc pe EA, să fi mai atent
tot ce investiri în EA este tot ce
ai mai profund și frumos, dar
dacă EA e-n stare să jignească
toată curățenia ta năfletească,
atunci ai 'gjunge un nervosout.
Ai grijă de tine, poete!

*

redactori de carte dirizjati, cu
personalitatea în aer.

Ce să-i fi spus acestei Gabriela
Negreanu?! Că eti comunică
realitateri, că mai bine le-or
spune celor care-ți permit să-ti
scoti texte să se spună, să
se spună de construit cartele din
realitat?!

Vor scoate o carte din care
denigur, vor scoate toate textele
"dubioase", toate textele mai
profunde, tot ce-ai scris tu
mai greu și mai definitive.
Este absolut penibil să ti se
facă așa ceva! Nici o stimă
pentru cenzura care în des-
consideră valorile, inteligente
le din planul artei. Astia
parcă ar trăi împotriva
oricărei împliniri supreme

*

- Cobori la Porca și a suni pe Gabriel Negreanu. Gust penibil după aceea. Ți spune că or să-ți mai scoată texte, că va mai lucra pe textele existând anumite "vervuri negligente" (!!) — se pricepe la toate artia, domule!!

Când asculti acele vorbe, ți se face rău. Simți că nu mai ești tu în acea cameră, că te faci așa cum vor ei. E deosebit penibil! Nu există mai mare rusine pentru tovarășii noștri decât să-și jignească prin dispoziții de a idiotă rusii și oamenii de talent, artiștii.

Nu ai puterea mare nici a formei și admitti ceea ce spun acești

a României.

Nici un politician și nici un organism de stat n-au voie să-ți pună la îndoială buna-credință în mod arbitrar. Parcă ti-ar ucide mama.

Seperșii!

Te întorci foarte mișcat acord, după ce câteva ore mai înainte trăiseși în surus și bucurie cu FA, cu Dumis, cu mama lor și cei doi frați simpatizii ai ei.

Ploaie!

Si nici o ploaie nu va spăla oribirea din creierul celor care-și permit să judece suspicios poemele tale?

Ce mișcat ești! Aproape simți nevoia să vomități.

Este incredibil ce-și pot permite

ni faci. De ce atita albur ?
Ce fel de democratie poate fi
aceasta ?!

Da, mihmeste-te A.D., mihmeste-te
si omogeste-te inutil ca se va
"schimba" ceva pinda crapi!

*

- E miezul noptii, asulti muzica
de citra ore si totusi timpurile
continua sa-ti viziteze de evensare
si suparare dupa ce Gabriela Ne-
grea nu iti comunica deceptiv
cu care - si permit sa-ti foarfece
cartea. Iti vine sa te sinucizi. Dar
nu merita sa faci asta din cauza
unor idioti care au timpul sa se
priep pinda si la POEZIE!

* 12 oct. 1983

*

(o scrisoare către Gabriela Ne-
greanu, ed. ALBATROS)

Bucura, 13 oct.
1983

Stimată Gabriela Negreanu,

Vă trimit câteva recente autografe
din cartea mea. Veti găsi, sper,
una care să "meaște". Dom' Ceșar
Ivănescu poate să-ți păstreze opiniile
despre mine, discutabile, desigur, ori-
când! Deci nu-ș de acord cu părerile
dumirale făcut să le afișez și pe
coperta primei mele accidentări edi-
toriale.

Mărturisesc acum că ceea ce mi-ati
spus aseară la telefon m-a cam pus
pe gânduri. Poate ni fiindcă imi
puneati prea polit^{ic} că sunt ver-
suri "neglijente" (am "utit": ce
mi plac celor de Sus! care, culmea!,
au ajuns să se priceapă și la

poezie!), de scos etc. [si] alte voci
Jean-Luc Godard ii spunea lui
Le Clézio într-o zi: „Moi, je
ne suis pas contre la censure. Je suis
pour la censure. Je suis seulement
contre certaines décisions de la
censure. Je ne suis pas contre la
loi. Personne n'est contre les lois.
On est contre l'article X, mais on
est pour les lois, tout le monde
est pour les lois, c'est évident.”
Nu mă veți acuza de cosmopoli-
tism (asta ar mai lipsi în ... 1983
gîndea într-o acord cu acest
francez destept.

Știți, m-am gîndit la acel „vo
mai lucră pe text”. Nu pot fi de
acord cu oșă cerea, pentru că, înd
ferent de calitatea textelor mele,
mi se pare exagerat să improvizez
(sau să improvizați!?) într-o
ora sau o zi. Aproape toate

Textele mele sînt muzicale, au
o atmosferă în care fiecare cu-
vînt (chiar „disonant”) își are
cottonul lui, scooterea unora ar
distrage întregul text. Veti sîci:
- Bine, dar trebuie scoare anumite
versuri, toturi!

De acord, dar trebuie să știu și eu!
Nu sînt nici naiv, nici idiot,
ci mă vreau să am sentimentul
că eu am scris și am gîndit o
carte într-un fel și această carte
pare altfel, după gîndurile altora.
Nu pot să mă leg timpul meu de
cărțile lui Bacovia, ale lui
Eminescu sau Ion Barbu. Dacă
doi li s-ar fi tot cerut să taie
„neglijențele”, poate că literatura
noastră ar fi semănat cu litera-
tura albaneză (Migjeni nu trebuie,

Toturi, neglijat!). Numai în ideea
aceasta vă „negasem” în epistola
anterioară să fiți de partea manuscrisului
meu. Opiniile mele pot să nu
placă (mai ales în această ofensivă con-
junctură!), puteți să nu fiți de acord
cu ceea ce spun, dar contez pe faptul
că sunteți un intelectual distins și,
deci, mi respectați opiniile și le
respectați în limitele loialității.

Sunt un ins mereu mișcat și tare
singur, mi-am asumat însă
mișcarea și singurătatea, de aceea
nu pot „primi” orice sfaturi. Înțeleg
orice, dar nu pot accepta orice.

Vreau mereu să nu reamintesc
stima sinceră pe care v-o port (...
această stimă subînțelegându-se
inclusiv din naivitatea cu care mă
port atunci când ajung în biroul
dumneavoastră).

Au să vă nun marti și per să

pursem un soare care ne face
umbleră în inima cărții mele.

Vă doresc bucurie și liniște!

Cu gândul cel bun,

Amuzantescu

*

- Actorul e un cerc în care se
adună toate centurile și toate gri-
masele.

*

- Cam puțin. Pentru că a dat asfaltul
peste tine.

+

- Când la serge pătrunde liniștia
în con, sentimentul că muști
dintr-un znic exotic. N-o' să
fie niciodată urât.

*

14 oct. 1983

*

- Premiul Nobel pe 1983: William Golding. N-ai citit nici măcar „Împăratul mustelor”.

*

- EA, după mișcări de epistole, pare să-ți revină, pare a alege între lepădarea, pare a gândi mai corect viața ce vă leagă.

Si în sentiment de mare bucurie parți un timp din nou sufletul. O iubesc, răspuns de mult!

*

- Nu există meserie mai comodă decât aceea de profesor de ed. fizică!
Vorbești din experiență?

... *

- Constantin Trațos: „Adeseori o prostie este tot atât de greu de

combătut ca ni o idee corectă".

*

Și tot Tratos: „Cel ce iubeste este
mai demn decât omul cel mai moral.”

*

15 oct. 1983

- Dragostea nu se poate organiza.
Ea este sau nu este! Ca ni bunul-
simț, ca ni talentul.

*

- Mai multe ore, desi e simboatic după
amiază, curentul se întrerupe, este
„rezadus”, iar este întrerupt. Cineva
vrea să -ți spună că din moment
ce lacul de la Pricat e secat, e
logic să nu fie curent.

Îți spui: - Nu, nu e logic! Logica
nu ține atâtea ore...

*

*
- Îngrozitor să trăiești o viață
întreagă în genunchi și să vorbești
cu simplitate despre demnitate.

*

- Plimbare pe lună cu Genus Pesa-
mosca. Îi vorbești mult despre
FA. O întrebi la 'un moment dat

- Nu te avertizează că-ți vorbește
mereu despre FA?

- Nu. Îmi face plăcere!

- Se poate?! - întrebi.

*

- Axineta Ciobotă, fata aceea
simpatică și cu voce plăcută, cde
cu FA a mult trecut, feblețea Violetei
stă pe o bancă, cu tine. Îi vor-
bești furios despre Violeta, despre
nefericirea ei de acum (toti bărbații
sunt niște paplămăle! - și ai amintit

dupre faptul că i-ar face o mare
bucurie să se ducă pe la ea, să-
o vadă, să-i spună: „Am venit să-ți
văd, mi-ai dor de dumneavoastră”!
„Ee un suflet de poet, e tare bună”-ii
spui. Și-n acel moment încep să-
i curgă lacrimile. Ce profund l-a
emotionat emotia ei!

Dulce Axi, să rămâi un suflet ales!
Să ai în grijă de tine bucuria și
limbajul!

*

- Cu EA, în biblioteca școlii. Ți arăți
albume cu reproduceri după Pruegel,
Titian, van Gogh, Delacroix,
Riviera, Orotco, Renoir. Și-i
dai să citească F.T.A. Hoffman
și o biografie romântată a lui
Pruegel.

Nu mai stă cu capul plecat mereu.

*

*

- De când îi scrii EI, nu ai mai scris aproape nimănui. Tot suflatul ti-e cu EA. Dulcea!

* 15 oct. 1983

- În cercuri există numai nequori și amărăciune, cercul e un Teatru a actori prosti și famelic. În cerc nu vine niciodată ziua, pentru că nică o bătaie de aripă nu are loc într-un cerc.

*

- Vietile tale de acum sînt cam prin sînturi albe.

*

- Este nemăposibilitate să asculti Beethoven în zori! Vorba lui Tzolas: Beethoven „gîndeste”.

*

*

- Tu știi că mai bine decât ceilalți
că invidioasă nu e poezia ci doar
inexistența poeziei.

16 oct. 1983

*

- Lili. Animal perfect.

*

16 oct. 1983

Îi scrii Ei: „Tu acești ani ești Dumnezeu-
zoul meu cel mai adevărat alături
de Poezie. Nu mă pot despărți de tine
pentru că nu pot deveni... incredincios”.

16 oct. 1983

- Foarte mulți dintre criticii de
artă fac așa-zisă critică de
artă privind reproduceri. Din acest
motiv, ei „comentează” subiecte
picturale în nu culoarea. Foarte
mulți dintre ei fac critică de artă

nu doar după reproducerea, ci și
după... alte cântări de critică de artă
și tot așa!

*

- Un profesor de sport, imbecil, are
Picu. Se spune că a cumpărat pe
inspectorul de ed. fizică, un invidios
fiant Tapu. E logic. Niciodată
unui profesor bun nu i-or trece prin
cap să fie exersat de "ambal" cu
un inspector; profesorii adevărați
n-au aptitudini de negustori în
sfera meseriei lor.

*

- Mică sălbăticiune este EA! Da, nu
mai stă cu capul în pământ în ulti-
mul timp. Dar privește pe lângă tine.

*

- Toramă lungă, curie, fără de
ploi. Ce berbec poate fi îngemănat
pe o asemenea aivreală curie?!

*

- Înduci Ei o biografie SOPHIA LOREN.
A citi viața unei actrițe nu înseamnă
a avea optimism, ci doar a te obzorni
cu muncă, reflectările și iluziile.

*

- Ai primit-o două minute azi. Chip
comun. Ai fi putut juca în "Ciociera".
Sau în "Une de pari nule apă" după
Stig Lagerman. Indiscutabil, pri-
virea ei, ba nu, colțul gurii ei
are ceva perfid!

*

- Ai scris pe usor camerei tale:
"Une année sans Amour est une
année perdue". Ca să-ți fie cindă
pe acut an. Pe partea cealaltă
a usii, în exterior scrie: "Je suis
bien". De ce să veadă că o duci
Acu?!

*

17 oct. 1983

*

În aceste vremuri, o replică din
piersa „Dragonul” a lui Eoghani
Svart, face carieră: „Sintem atât
de fericiți încât nici nu ne vine să
credem...”

*

- Un om viu este în primul rând un
om care iubeste.

17 oct. 1983

*

- Cu nervii prof. Mihail. Dureri
repetate în inimă. Cauze: EA, nepotă,
incertitudinile în carieră, singurătate.
Spre seară, din nou, numai orele în
compania cărților, muzicii și a lui
Shakespeare („Îmblănzirea îndărătniciei”
- montare englezescă, prima ~~partea~~ parte)
te liniștesc. Numai cu aceste lucruri
foarte serioase ar trebui să trăiești!

* 18 oct. 1983

*

- 25 de ani de la apariția primului număr al revistei „Luceafărul”.

Un număr omagial! Evocări.

Nichita Stănescu, plin de fler și poezie, începe o „tableta” în „la aniversarea unei reviste”: „Ce

fericire a fost pentru noi tinerii, atunci

când mai mulți poeți ai generației

noastre au hotărât să facă o revistă

pentru noi, și atunci niște poeți sau

niște puste. Nu prea ne iubeau cei

ce au făcut-o la început — dis-

tinutul poet Dan Bășin, bunăoară, se

mita la mine ca la exponentul absolut

al cosmopolitismului. Mici eu nu eram

mai puțin rinovat: mă uitam la

domnia sa ca la „Hai să trăiești

toți. Plan!” — ulterior chiar am

devenit colegi.”

*

18 oct. 1983

*

- Afirma mereu că în mod serios nu cre-
deai în IUBIRE (ni în POETIE, de rigur; dar
POETIA e deja ceva despre care nu mai
are sens să Teoretizezi în ceea ce privește
primordialitatea - i în viața ta). Oare
nu crezi dect în IUBIRE fiindcă IUBIREA
ți lipsește cel mai mult ?!

*

- O fi având ni stomacul seii lui.
Dar acei seii n'nt rigur seii ni pentru
porci.

*

- Obucuire mare: Dinamo București
bate cu 3-0 pe S.V. Hamburg,
câștigătoare de anul trecut a
Cupeii campionilor europeni.
Incredibil scor! Mare meci al
echipei dinamoviste!

*

19 oct. 1983

(dintre-o scrisoare către EA,
din 26 oct. 1983)

Seara aceasta e ca un lan de
grâu roșu în care sforăie un arici.
Habbar n-am de ce grâul erte
roșu, habbar n-am de ce au ajuns
ni aricii ni sforăie.

...
Dacă poeziile mele ar face coarne,
unii n-ar gândi ni să le mulgă.
Dar poeziile mele nu vor face coarne
ni astfel nu va fi nevoie să se
fabricice alte multe donite.

...
Dacă la ora aceasta ar da telefon
Dumnezeu, știți despre cine i-os
vorbi? Despre tine, dulce T. !
I-os spune cum scuturi tu ciresii
de floare ni cum cad florile
în mine ni cum măi lasi tot cu

flori ni te duci dupa deal sa vor
besti cu nu stiu ce itoare. "O, ar
rice Dumnezeu, dar Tudorita aceasta
nu-a trecut niciodata prin cerul
meu, nu am vazut-o pe acolo!"

Si eu i-as spune: "Tovardim,
Dumnezeu, marti sa facem o
pedinta - trismet' ni vom analiza
incompetenta natala in a vedea
clar de ce furturea orea sa
namina pe Pamint. In aceasta pe-
dinta toti vor fi impotriva ma-
tale', pentru ca toti stiu ca Pamintul
e-n echilibru numai pentru ca
exista Tudorita. Si pentru co-exista
un poet subbagiu melom dupa
ea". Dumnezeu, ca o faptura ascu-
titoare, se va duce la casa lui din
cer si o sa tot plingă ca este
nefericit si nepriceput.

Apoi, într-o dimineață, ne va
vita spre Pământ și ne va vedea
împreună. O să zică: „Fericiti cei
care știu să rămână pe Pământ,
fericiti cei pe care-i cheamă numai
împreună Tudorita și Aurel.” Apoi
o să plouă. Și noi vom sta în
carbă și ploaia va veni la noi cu
gînd bun, și ea te voi săruta
și voi zice: „O, gura ta dă toată
lumina cerului!” Și tu vei zice:
„Prostule, cerul ești tu!”

*

(dintr-o scrisoare către EA, din
31 oct. 1983)

A aici, din camera mea, îl văd
pe nepotul pe geam. A adunat
zunte multe, a făcut un cartel
de zunte. Vorbeste singur și

se notează în jurul aceluși castel
de frunze. Și zice „la, la!”. Castelul
lui de frunze seamănă cu viața
mea și a ta de acum. Și ne-am întors
în jurul propriei noastre vieți și
zicem „la, la!” și vorbim singuri
precum nepotul în jurul castelului
de frunze. La noapte va bate
vântul și castelul lui de frunze
se va risipi. Și va fi o nouă zi.
Și poate că el va înălța din nou
acel castel de frunze și vântul îl
va risipi din nou. Într-o zi nu va
mai înălța acel castel de frunze.
Noi, într-o zi, vom rămâne fără
de viața noastră.

...
Tu ești un om. Eu sunt un om. În
aritmetică, unu și cu unu fac doi.
În poezie și în viață, unu și cu unu
nu fac aproape niciodată doi. De
exemplu, în viață, unu și cu unu

pot să faci nimic. Cel mai frumos e atunci când unu și cu unu fac unul în viață. Atunci viața este reală pentru că are forma celui mai serios lucru: forma iubirii. Iubirea nu e micșodată e descăturare animalică. Iubirea este o prietenie fără limite, o ardere de tot, o sinceritate ce nu suportă micșodată, o ero-minciună. Viața, ca și poezia, este irepetabilă.

În poezie, unu și cu unu nu fac micșodată doi. Ni vor să faci doi. În arta stă "superioritatea" poeziei, acest al șaselea simț: în faptul că unu și cu unu fac o lume sau un univers.

...
Eu iubesc întotdeauna timpul prezent. Dacă prezentul e un timp idiot, înseamnă că și viața mea e idiotă. Foarte mulți trăiesc din amintiri

ni-sa la fel de prosti ca si cei care
traiesc doar pentru viitor. Sigur,
orice om aduna un timp de
amintiri alere, dar nu amintirile
fac viata unui om, amintirile sunt
doar un decor molcom, un decor,
ce mai! Viitorul este un timp vi-
clear prin definitie, oza ca nu
merita sa te dai vicleniei. Presentul
numai el, stie ce e cu noi, numai
presentul e viata adevarata.

...

Dumnezeul romanilor e un poet,
un altcineva. Eminescu este mima
acestei tari. Noi toti ceilalti poeti
sintem raze ale acestei mimi.

...

Mi-e ciuda pe orice trecut care face
in ciuda prezentului. Trecutul este
un sinonim al mortii. Viitorul este
sinonimul nesigurantei. Numai

prezentul este real. De aceea nu
trebuie să fie oricum.

...
Numai citind bine istoria îți poți
da seama de ce se mai poate în-
tâmpla în timp.

*

- Pe 20 oct. ai plecat la Brașov,
la AUBATROS. Și tot nu s-au re-
soluat treburile. Săntimbrează nici
nu-și mai asumă publicarea cărții
tăle, considerînd-o slabă. Deșigur,
după ce-au scos mai mult de
simțătate din ea, după ce-au tăiat-o
cum au vrut, cum să mai fie
o carte onorabilă?!
ie editori! Ce timpuri! Ți-a fost
tot timpul greutăți în acele zile de

vineri ni nimbata, adica 21 ni 22
septembrie!

*

- Pe 21, in Gara de Nord, cu Daniel
Coblu, cumpari "Rom. Literara". O
veste ne spus de nea: a murit Romulus
Guga! Incredibil! 44 de ani! Cu
trei zile inainte ii dădusei ei ma
citeasca "Viata post-mortem", in-
tentionind sa-i aduci ni "Nebunul
ni floarea", vorbindu-i de Guga
ni de aceasta excelenta carte.

In toate zilele următoare vestea
mortii lui se-a marcat. L-ai
stimat ni pretut intotdeauna.

*

- Nevroza de EA, amplă. Si un
punct in care sti dai scama ca un
mai reporti, ca trebuie sa se termine
oricat de dureros e. Purtoarea ei nu
mai poate fi doar cochetărie dacă

se poartă la fel de mută și inconse-
vență, puterea și e prostie de-acum.
N-ai iubit niciodată atât de mult,
percă, dar nici bătaia de joc n-a
fost percă vreodată mai evidentă.

*

- Nu te poți despărți de EA! Dar se pare
că Trebuie. În aceste zile EA Trebuie
să dea un răspuns definitiv. Alfel
nu se mai poate.

* 2 noiembrie 1983

- Ce e un om fără educație? !
Un animal. Un animal cu pretenții.
Pe dracu' cu pretențiile lui! Ce pre-
tenții să aibă imbecilii, ce vor
dacă nu s-au modelat deloc?
Să ne punem ideea de egalitate
într-o relație cu porcii!

*

3 noiembrie 1983

*

- În ultimele două zile: dureri
cumplite prin stomac, pe toată partea
stînga a abdomenului, cu răgeti
prin zona splinei + o nevralgie inter-
costală + toți dinții și toate măselele
de pe partea 'dreaptă'. Ștai ghemuit
și bolnav. Vai de capul tău!

*

- Citești și termini un roman al
criticului francez Pierre de Paris-
deffre - "Drogăstea și plictisul"
Cinica și incântătoare carte. Finalul
ei te-a "averovat". Te prind încă
pneurile. Dar scriitura ti s-a
parut remarcabilă.

*

- Un telefon la ALBATROS. Gabriela
Negreanu. Ti se cere din nou alt
titlu. Prime: "Furtunile memoriei"
Gabriela îți spune că Sântimbreanu

a primit epistola ta si era enervat
de anumite paraje!

Deci e - n regula!

* 4 noiembrie '83

- Te uiti cu nepotu' la un film.
"Intilnire cu Mirabel". Un film amar.
O fata in pararente iubitul frumos si
sanatos pentru un alt baiat frumos
dar infirm, condamnat sa se depla-
seze toata viata in carucior (un
accident la surf). Tatăl lui (al
infirmului) avea un iahot. Mirabel
si cu baiatul infirm ieseau uneori pe
marea, cu iahotul, la pescuit.
Nepotu' privea in liniste, nu intreba
nimic. Filmul era amar.
La un moment dat s-au tot
succedat scene in care Mirabel
se saruta cu infirmul. Se saruta
ca nebunii. Si nepotu' a exclamat
la un moment dat: "Se-mpaca!"

Ai crezut că lerini de nîs! Pentru
motorul acesta de nici trei ani, rîm
tul era receptat ca o supăcare!
Dinvină scenă!

*

- Revin parcă puterea de muncă,
rețea de lecturi și sensibilitatea
într-un scris. Pe acest fond, simți, și
poti părea pe EA. Pînă azi i-ai
scris 31 de scrisori. Îți fac efectul.
În sensul că îți dovedesc fie înșuși
că nu ai intrat în această poveste
ca un ticălos sau ca un mincinos
și nu ieri ca un ticălos sau ca un
mincinos.

*

- Ai să-i duci dorul toată viața,
oric-ar fi!

*

- Te-ai uitat prin cataloagele
clarelor a 9-a și a 10-a. A fost
cumpărit! Nu bănușei niciodată că

sunt atîtia imbecili! Din cele rare
clase, cît sînt, dacî nu chiar sînt,
dacî poti scoate 20 de elevi onora-
bili, ai nici un caz buni. Imbecilitatea
institutionalizată, prostia ca agresi-
vitate socială. Ti-a fost greată să
constatî atîta mediocritate! Si ti-a
fost rusine cî ai o meserie atît
de ingrată, aceea de a fi profesor
(chiar de sport) unor asemenea
imbecili. Majoritatea au note numai
de 2, 3 si 4. Si ziceau profesorii cî
ni acorda - si puse cu mare indulgentă.
Simtămintul românesc modernizat,
"vîlă"!

* 6 noiembrie 1983

- Cît de muzical îl găsești pe Cei-
kovski în acest noiembrie!

Si e ziua lui Marinus! LA MULȚI ANI! - mi
sîmcrederea mea cî ai să sîvingi!

* 6 noiembrie 1983

*

- zile și nopți pline de durere!
Și tot mai multe semne că durerea
se datorează nimichilor! Cum ră-ți
găsești liniștea?! Dar nevoia de lectură
este reală într-adevăr. Citești tot
timpul când crizele nu te obligă să
stai ghemuit.

*

- Sinuciderea este o contestare a
insurși întâmplării de a fi supraviețuit
mășterii.

*

6 noiembrie '83

- Căta fragilitate ascundem! Ne
dăm seama de aceasta când nu
bolnavim. Când simțim rănătoși,
și niciun fragilități astfel:
delicatete.

*

*

- Surzemia vine uror la cei nepă-
rători.

*

Poate că e oarecum penibil să scrii
atâtea epistole unui om mut!

*

De multe ori e preferabilă moartea,
fotusi, doar nu minciuna, nu indi-
ferența.

*

Proverbe dumitrozcian: „Fiecare
moare pe strămbătura lui”.

*

Citești aceste cuvinte ale lui
Petre Sălcudeanu, spuse într-un
interviu pe care i-l ia George
Anon în FĂCĂRA: „Opera unui
scriitor este orgoliul propriei
lui vocații”. Și le găsești

adevărate la vîrsta ta.

*

- Zile negre : dureri cumpănite în regiunea splinei și pînă cap.

EA, bolnavă ieri, era minunată azi!

Dar ești într-un punct în care ai avea "puterea să-ți părăsești. Trebuie să ia și EA atitudine. Definitiv!

*

7 noiembrie '83

- Mama îți povestește că în una din diminețile trecute (ea doarme împreună cu nepotul în bucătărie) pe la ora 5 dimineata, ca de obicei, a murat ceaiul. Cînd nepotul s-a trezit puțin buimac în acel moment și a exclamat: "Auți dracu!", după care

ar fi adormit din nou.

*

- Noaptea ultimă a fost poate cea mai dureroasă din câte ai trăit în carnea ta. Durerea cumulate din regiunea splinei aproape se-au dus la leșin. Au continuat ore în sir, până aproape în zori. A fost îngrozitor!

*

- Atri-dimineață, ai avut o oră cu EA. Diabluști enorm dacă mai aveai puterea să-i zâmbești și să glumești, dar ai tăiat de diavoli nebuni!

*

Bilet de Trimitere la Tg. Neamt.
Pentru analize! Nu se mai poate!
Te doare prea rău!

*

- Durerile continuă, te simți foarte
nău, aproape că nu poți face nimic.
Totuși ascultă continuu Beethoven.

*

- O scrisoare de la dăseca Săntim
breanu. Tat-o: „Stimate Avram
Dumitrescu,

Prateți la usi deschise, nu lăsați la
totalitatea afirmațiilor de privind
cartea în cauză, încheiați la acela
că e dăbă, că nu vă (mai) repre-
zintă, că totuși o veți tipărită, pentru
că va veni el timpul etc.

O vom tipări și aruncă din singura
motiva pare și (mai) legitimează
aparitia, acela că ați fost proclamat
câștigătorul concursului de debut
în anul 1981, deci din motivele,
-pa-rise juridice.

Fiind acerta singurul paradox
(divin) la care concedem, să rog
să renunțati la titlul propus,
neoportuna de presumțios, editorial
vorbind, pentru o carte slabă.
Este o condiție sine qua non a
trimiterii ei la tipar. Învinovă-
țirea că am tăiat piere funda-
mentale din "linul în marginea
mortii" mi-o aram cu remintate,
răspunzând în acest fel - și numai
în acest fel - dorinței dvs: de a
trece acum hopul debutului
în carte.

Telegrafiati 2-3 variante de
titlu pentru placheta.

cu prietenie, al dr.
DIRECTOR,

M. Sântimbreanu "

despre responsabilitatea, mîncîri-
toxia, personalitatea și grandioarea
acelui DIRECTOR vorbesc cuvintele
acestea foarte bine! Să-l lăsăm
cu Tomul lui! Cu el va și
muri! Din păcate.

*

8 noiembrie 1983

- Într-adevăr, corbul fără
pămînt, e nevoie curată și
mai așa tinăr!

*

8 noiembrie 1983

- E joi, 10 noiembrie 1983. Jeri
ai fost la Tg. Neamt. Radioscopie
Rezultat: ulcer duodenal. Neplăcut.
Dar asta or mai fi liprit: să-ți
pierzi simțul umorului.

Cu Adrian și Daniel, mai multe
ore, ați ris ca niște netrebnici

despre cum vor culege ei pânze-
lute de pe monumentul tău, despre
cum te vor duce la groapă (Sava,
ați stabilit, va ține micul de colțul
dîm stînga, în față — pentru că
ai ulcerul tău deore pe stînga...),
despre "sindromul de cui", despre
Partidul e-n noi ... ni noi sistem
de drumuri", intrucit moartea
nu face diferențieri sociale sau
de apartenență politică.

Seara nu te-ai dus acasă, ai
rămînos la Poiana Teiului, unde erți
ni acum, joi, la Jovel and Julia.
Mama ar fi plîns. În fond, bărbatul
tău a murit plecînd de la un ulcer
stupid.

Poate că va ieri totul bine pînă la
vară. Ai încăpătorie suficientă
pentru a respecta ni un regim

alimentar auster.

Pe spatele biletului de Trinitate, medicul Pringăoanu Matei, specialist radiolog, a notat: Examen barital gastro-duodenal: Imagin radiologică de ulcer duodenal cu bulb deformat prin ancozi persistent pe marea curbura și nișă rotundă în relief localizată bazal.

Stomacul și duodenul cu modificări organofunctionale de acompaniament. 09.X.1983.

Te-a amuzat acest musical „acompaniament”.

*

- Un Telefon Gabrielei Negreanu. A fost acceptat titlul „Furtunile memoriei”. O rășină. Etc. În comunica și bucuria ulcerului. Adrian și Daniel au continuat

ideea ta hazoasa : " Se vezi acum
chestie, Coloriela a ră-i comunica
lui Săntimbreanu boala ta, se vor
pune pe plius, toată redacția ABA-
TROSCULUI se va da cu capul de
pereti de plius ni durere că tu ai
duodenal ...". Ai continuat
hazoul tot oza, inclusiv la spital,
la cabinetul dentar, unde ai dus
o carie începătoare pentru "a fi
tratată. Ce frumoasă era femeia
aceea care ți-a pus un pansament
etc !

*

— Ai dormit, în sfârșit, liniștit, mult
ni adine! "Tiu nezin, d-le!". Stai
în casă, te uiti la alburii de pe
pistrui ni-i scrii Ei. Spre seară ai
de zăd ni pleri la P. Neamt. De

școală nu ai nici un chef până
luni. Chiar dacă cei care o con-
duc ne vor minuce. U săi le
treacă.

*

- EA. În sfârșit sentimentul că
dezportirea de ~~EA~~ nu te-er mai
memorosi ca-n septembrie. Sufriin-
te detașată de ceea ce rămâne
nerd ni mult, de EA.

O iulești la fel de mult dar bu-
mul tău simt refuzăi săi fie ni
milog. Există o demnitate a
iulirii, totuși. N-o poți da pe
minuciana ~~EI~~, pe ^{posibila} ~~EI~~
prostie.

Apoi deced miturile. Da, prin
ele inusele. Sau nămîn.

*

P. Teiului, 10 noiembrie 1983

- P. Jeannt. Pe 11 noiembrie. Vineri.
 Onveri pe Raveca. Era tare frumoasă.
 Ai stat câteva ore cu ea.
 Ti-a mai dăruit un disc minuat:
 Simfonia a 5-a a lui Beethoven.
 Si cânti. Dulce Raveca,
 tu ai să rămâi în om pe care
 ai. & pot uita!

cu Radu.

Apar ni toti ceilalti. Fel de fel de
 înepăduri care - ni închipuie că -
 prosatori. Hm!

La o discutie publică, la dăruel
 de istorie, privind conditia scriitoru-
 lui tiner, caracterul etc., ai spus
 fără nici o retinere ce "frumosa"
 e viata tinerului scriitor. A contra-
 riat puțin, dar a îngăduerat!

Don George (face el ce face ni
 tot la "pietrele" lui ajunge!), tare
 solidari cu voi, ca de obicei, sti

la dreptate. Ai reținut un "zef" adesea al lui: pe un activist de partid istoria îl poate ierta, pe un scriitor, însă, niciodată!

Patriotismul lui Ion Gheorghe nu e niciodată găunos! E motivul pentru care se pare că-l respectă în primul rând.

Laurențiu Ulici aderă la ideea ta cum că e foarte cindat ce se-ntind ei cu ajuns să conducă în primul rând contabilii. Și altele.

Te-a bucurat cunoștința cu Tudor Octavian, un prozator (și critic de artă) pe care îl stimezi mult. Mai erau acolo și Radu Negru, Nicolae Ciobanu, alții mai puțin cotați, cei din neant.

Noaptea la hotel "Central". Dar o companie destul de stupidă, mo-

tine pentru care te culci inaintea
tuturor, mai ales că nevralgia
aceea continua să-ți inactiveze li-
mistea.

Denigues, Adrian, Șerba, Daniel și
Radu vorbeau de la stupiditate
seara aceea. E o mare diferență,
sturi, între modul nostru destul
de natural și reprezentativ de a
fi ca tinerii scriitori și alții,
veniti de pe mai ztău unde, în
plus și netalentați.

A doua zi, pe la 10, s-o ai plecat
cu autocarul spre Tg. Neamt-
Vinători. Tu ai coborât la Hâmm-
nești, după care ai venit acasă
cu primul autobuz. Nu te
simțezi bine.

Capul a continuat să-ți doară.
Ți-era foarte dor de EA. Ai

primit un meci important pentru
calificarea echipei României la
Finalele Camp. european de fotbal
de la Paris, meci transmis de la
Limassol: Cipru - România 0-1.
A furcui Dyllöni.

Tot azi, adică pe 12, un meci de
rugbi foarte așteptat: România
- Tara Galilor 24-6.

Si noaptea din 12 spre 13,
absolut grea, neuralgia ne-
limptindu-se aproape deloc.

Princa, 13 noiembrie 1983

- Noaptea de 13 spre 14 noiembrie.
Sau altă noapte îngrozitoare!

Dureri continue, pînă spre 4-5 di-
mimata prin cap. Dimineata te
găsește în pragul maresmăului.

*

- La școală, EA este, în sfârșit, dulce și simbioasă. Să fie această revedere ei definitivă?! Ce rănitos te-ai face!! Unic balsam.

*

- Frig cumplit de două zile! Te îmbrăca bine. Nu faci, iure, orele afară.

Vii acasă ni odornii! Aprecieri. Erai la pământ. Încerci să mămănci ~~un~~ în funcție de regimul imperios ulcerosilor. Observi că Strauss irită, că numai Beethoven este mângâios pe fondul bolii tale.

*

14 noiembrie 1983

- Există o bucurie mai presus de orice școli sau facultăți terminate, mai presus decât orice succese și cărți publicate, mai presus

decit bani ni inlesmirile cauzate
de ei: bucuria iubirii. Ţi doresti
atit de mult să împarti această
bucurie cu EA.

*

- Azi i-ai scris a patruzăcea scri-
marea (începînd de pe 7 octombrie)
dintre cele care au servit să re-
înceapă marea noastră iubire.

Trebuie să ştie ni EA să se bată pentru
cea ce vă leagă atit de profund
ni împreună! Definitiv!

* 14 noiembrie '83

- Ion Gheorghe Ţi spunea să
faci yoga pentru vindecarea
ulcerului.

*

*

- Ai fi fost tare fericit, poate,
să fii cântăret rock, să fii
un mare chitarist, să faci muzică
mare! E o nostalgie care te
prinde deseori.

*

- Marius în Trecere pe la tine.
Prin el, afli că EA are temeri
de genul acesta: „dar el e mai mare
decât mine, dacă mai încolo eu mă
îndrăgostesc de unul mai tânăr,
ce se întâmplă atunci?”. Temere
normală, nici tu. Și că „mi-e teamă
că mă mai duc la el, e prea iutim
ca mine”. Așa spunea, zicea Marius,
minunata mamă a ei, invocând
vorbele ei.

Au dreptate! Dar tu ești așa cum
ești, nu poți fi altfel, nici mai

tinăr, nici mai frumos, nici
mai bun.

O iubire enormă! Dar nu vei forța
nimic! Trebuie să vină totul de la
sine, altfel e o nedreptate iubirea
voastră.

*

- Te simți putred azi, subiect de
dureri. Ai sentimentul că ești în
cornea lui Nichita Stănescu. Te
simți rău. Nu te duci la școală.
Și ai de gând să nu te mai duci
câteva zile, până îți trece.

*

- Jeri ai fost la Tg. Neamt, la
stomatolog. Trece doar.
Te-ntâlnești cu Adrian, Sava și
Daniel.

Sava, tare beat, cu chipul nă-
vănit, cu privirea pierdută, părea
a fi cinele din Barbenville. Peste
câteva zile Trebuie să plece iar la
Canal, pentru trei luni. A mai fost
trei luni în anul trecut. Nu-i plăcea
să întâmpănă arta. Data trecută scri-
ser un "poem" simplu pe care cei
de la Suplimentul "Sc. Tineretului"
l-au publicat pe prima pagină. Îi
spuneți în glumă: "Vei, să îți
legătura cu Gistoriu!"

Daniel, plin de sine, totuși, în ultimul
timp.

Adrian, trist, mereu îngorșat de
concurșul de debut, de tot ce nu
merge bine.

dar nu vă pierdeți simțul umorului.
"Asta or mai lipși."

În trecere, în pragul înscrișrii, o
veți pe Linu pe strada. Trecea.

*

- Cât de mult o iubești pe E.A!
Simți oza des acest lucru, încît
Te întrebî ce va mai fi sau dacă
va mai fi ceea. Dar nu-ți răspund!

Proca,* joi, 17 noiembrie '83

- Singurul lucru logic dintre
noi ar fi acesta: despărțirea.

Ai putea avea inteligența necesară
pentru a nu te lăsa pradă inimii.
Tu o iubești, e drept, cu tot su-
fletul. Dar purtarea ei (poate
normală din punctul de vedere
al educației ei, al nîmțimintelor
ei - nîgur și duplicitare) este ne-
dreaptă. Și ce sens poate avea
legătura noastră dacă nu e
animată de reciprocitate?!

Recitesti câteva epistole ale ei și
o dată în plus ești nevoit să re-
amăști că înmăsurata ei ascunde
și tare multă prostie, tare multe
prejuderări. Dar violența limbajului
ei este absolut de tată. Ți vei
pasi timpul ca o - o educi și la
prima ei mizmire să-ți răspundă
ca precum o tată. Pătrune, n-are
noț! Tebirile adevărate nînt diffl!
Ei, desigur, nu poate să-i displice
și prietenie cu tine, pentru că știe
că poți face multe pentru ea și
incapacitatea-i de ocum de a
fi o "părgătoare de riduri", o
victorioasă. Poate că iubesti a fete
care vea să parvină, nu o
iubită. Danger!
Acerte Endoiceli le - ei creut deseri,
dar oi creut mereu că - ni va da

seama că nu e omenește să per-
serești în intineric.

Prezența **Ei** fizică este chiar mereu
o suferință. La fel, vocea **Ei**.
Dar poate c-ai trebi să accepti
ceea ce ști: că este insuficient
pentru a merita devotivnea ta.

*
- Durerea de pînă cap mai rădăse.
Pleci. Te duci chiar pînă la
școală. O vezi și pe EA. Doi din
cap (sau din minte) afirmativ că
s-ai întrebi dacă duminică va trece
pe la tine. Dar ideea că va reveni
nu te mai bucură foarte mult.
Pentru că ai început să te îndoiști
că oie ce vrea, să te-are iubi.
Te-au dezamăgit și notele mediocre
pe care le ia. Numai de 6 aproape.
Poate că inteligențele mediocre

tot mediocre mi iubesc! N-er
fi a minare, derigur!

*

- Citești a biografie romantată
a Mariannei Pierson - Piérard -
"Viata pasionată a Katherinei
Mansfield". Ti-e imposibil să citești
necuneri mai grave, din cauza
durerilor. Dar reîntâlnirea cu
Katherine te emotionează ca mi
acum 2000 ani, când ai citit nuvele
le ei și jurnalul.

* 18 noiembrie '83

"Superioritatea" iubirii tale: tu
mai luat-a pe EA așa cum e,
mederindu-ti să fi mai inteligentă
sau mai rafinată, de familie mai
stiu eu cum, mai frumoasă sau...
EA, însă, mi-a făcut gînduri,

o dorit să fi mai tânăr (poate)
n-ai gândit la ce va fi peste o
"mie" de ani cu voi ...

! Nu ești decât ceea ce ești și nu
ești decât așa cum ești. Așa trebuie
să te ni ca.

Modul "ei de a iubi" ești sugerea să
porcă modul "claric de a se pierde
ni nata al unor femei.

*

- Ești bolnav. Dar nu recunoști, porcă
deni tu cu strictete regional.
Si durerile de mijloc, disgrațioasă,
ce-or mai fi însemnând!?

*

- Miros de otet. Îți aminteste de
moartea lui Titel, de nicturul
cu care părăsea lumea.

*

*

- Neputu', mostim, intrebindu-te
de ce e cionecătoarea" în
perete. Ai niste discutii supermediste
cu el! ...

*

Te dor prea multe în acelasi
timp. Nu-ti poti da seama cum
de poti fi așa bolnav, din moment
ce ai trăit atât de sportiv până
acum! ?

*

18 noiembrie '83

O negăsești și azi acolo. E tare
gumosară! E în preajma ta și acest
fapt te bucură tare mult. Ce
mult te poate fascina minunea
aceasta capricioasă!

*

19 noiembrie '83

*

- E-n 20 noiembrie. Duminică rece.
Am frebură și vină EA. Cel puțin
ora a ris în ultimele zile că va
face. Astă-noapte, ai visat-o tot
timpul. Ți se pare nemăsurător
faptul că emoțiile tale către EA sînt
atît de puternice și mereu proaspete
închît nici noaptea visierul tău nu
se poate detașa de ele.

Erati în Biserica Neagră din Brașov,
și ascultati muzică, erati pe picioare
de aici, îmbrătați pe drumuri, vă
îmbrătașati, citeati. Cel mai des
ascultati muzică. În Biserica Neagră
erati numai voi doi, nimeni altci-
neva. Si EA era îmbrăcată în albe
și sta puțin mai în față, într-o
bancă din aceea ca-n bisericile
catolice. Cîtă fascinație dinopre EA!

*

20 noiembrie '83

*

— În jurul orei 13,30 a venit...
Dumii cea Dulce! O minune! Dar
Răcirina. Fratele mai mic a avut
un soi de criză „groatnică”, tot era
în genul epilepsiei. EA a trebuit
să rămână acasă. Ți pare atât
de rău pentru fratele lor, așa cum
Ți pare rău pentru tot ce li se
întimplă rău lor. Ți-e închipuit
și pe T., acută de ce se întâmplă
cu frații ei, grizuliile totuși, mihinită
de viața lor plină de accidente.
Ești alături de EA, sincer ți pare
rău. Și parcă o înțelegi mai
bine ca oricând. Ți trimitea
un bilet prin Dumii: „E ora zepte
și câteva minute. După ce frățiorul
mai mic a avut o criză la fel
de groatnică mi-au dat șansa
că nu mai pot veni la tine

astăzi. Știu, poate e și te super
spunînd că nici măcar de ziua ta
nu am bunul simț să vin la tine
după ce tu mi-ai făcut atîtea
daruri de ziua mea. Dar te rog
foarte mult să mă scuzi că nu
pot veni. Vei spune că „nu ne-am
impăcat bine ni a ni început cu
gafele”. Voi Trece mînti pe la tine
Astrece luni dar am de învîtat
pentru Testa la fizică.

Vreau foarte mult să ascult
muzică. Acele ore putine cit voi de
vreau să fie pline de muzică. O
trînit pe Dumi la tine să-ți

Spună

La mulți ani!

Si vreau de ziua ta să te simți
mult mai fericit ni totul în jurul
tău să-ți se pară limpede.

Cu prietenie

Tudorita

Suză - mi scrie " "

Biata Tudorita! O înțelegi perfect,
ca întotdeauna! N-ai trebui să-ți
mai faci nici o problemă. Ți pare
stăt de rău pentru tot ce e întristă-
tor în casa lor! Ți pare rău pentru
EA, pentru tot ce-o întristează!
Ți odesere ni un dar dulcea
simplu! O sticlă cu un stiv ce băutura
prețele de ele! Te înțelegi, dar nu
trebuia! Simpla lor prezență e
cel mai frumos dar pentru tine.
Te bucuri mult când faci daruri,
primirea unor daruri mirându-te
~~și~~ ^{deog} îndușindu-te. $\frac{3}{4}$
Dumii a stat pînă seara la
tine. Era vesper de plăcută!
Un copil minunat! Ai mîngîiat

ni i-ai răcutat chipul de nemu-
mărate ori. Ți vorbea despre fel
de fel de lucruri, i-ai sorbit ni tu,
i-ai dăruit fel de fel de lucruri
pentru a privi, pentru a se simți
bine. Si tot timpul i-ai pus discuții
să asculte. Ce copil minunat!

Ai iufia-o! Ai ține-o cu tine
mereu!

Dincolo de gustul amar al celor
intimplate în casa lor, orele cu ea
au fost minunate! Pentru că simțea
fapt că o vezi te bucură nespus
de mult, aproape lăcrimăși de câtă
emoție ni dragoste îi porti. Așa e ni
cu EA.

Seara era frig. Ai condus-o la
autobuzul de 18,30 ni, pînă să
vină acel autobuz, ai învelit-o cu
cojorul tău ni ai ținut-o strîns
lîngă tine, ca să nu-i fie frig.
Era răcită ni din cînd în cînd se

uita la tine, cu ochii ei atit
de curati, oplescind capul putin
si ridicind sprincenele. O mare
Dulce!

Si John si Julia ti-au adus doruri!
Parca nu intelegi de ce, chiar daca
gesturile lor sunt normale, ca si
ale tale cind este ziua lor.

Dumii a facut tare multa lumina
in aceasta si suflului tau. Te ra-
mii indatorat cu iubire si bu-
nătate.

Te-ai gindit si la EA, cu cea
mai mare emotie, cu duiozie si
dragoste. Are atita nevoie de
dragostea ta! Intelegi oare, totusi?
Si tu: ce mult si simti absenta,
cit de dureros!

Binecuvintate noi fiti fetelor dulci,
meeeeu, meeeeu!

* 20 noiembrie
1983

*

(o scrisoare către DIRECTORUL M.
Sântimbreanu)

21 noiembrie 1983

Stimate domnule Sântimbreanu,

Întorcet dumneavoastră mi-ați scris
de la înălțimea funcției de DIRECTOR
și nu de la o altă înălțime, eu nu
puteam să vă scriu de la înălțimea
patului unui spital, așa că am
fugit de acolo, cu toate riscurile
impuse de un asemenea gest. „Ulcer
duodenal cu nișă localizată ba-
sal”, totul pe fond nervos. Vă
multumesc pentru participarea
sinceră și plină de „seminătate”
la decăderea mea psihică!
Avea dreptate dragul meu domn
Faber când îmi vorbea că e foarte
simply să țigărești un ou de

la înălțimea funcției pe care o
ai, știind că acel om nu-ți poate
răspunde la fel. Scrisoarea
dumneavoastră nu mi se pare
nici malitioasă, nici ironică, nici
nedreaptă, scrisoarea respectivă
exprimă doar petita dumneavoastră
socială. Mi se reconfirmă ceea ce
știam de mulți ani : că ringurele
diferente dintre oameni sînt doar
diferențe de posturi.

Știe-mi pare rău de altceva : că
între ringurul scriitor din citi
curse și cu care nu mă pot
"înțelege", ringurul scriitor care
mi se arată ostil.

Există, totuși, în epistola dumneavoastră
și o afirmație care, retrospectiv
privind, nu vă face nici o cinste :
aceea că "proclamarea" mea drept
cștigător al concursului de debut

pe 1981 vi se pare „un paradox”.

E ca mi cum eu es ajunge să
spun că mi se pare un paradox
ca demneavoastră să fiți directorul
ALBATROS-ului... Acum două veri
parcă mi mișigiată umerii cu
alte idei, probabilă pînă la ce fi
zenuante?! De fapt, negînd ma-
nuscruinel meu, nu faceti decit să
negati și opțiunile estetice ale
celor care erau în acel juru.

Domnul Ulici, recent, la P. Neamt
se-a vorbit (reflex la „plinsul”
nostru?!) despre un fel de domnie
a contabililor care ar buchisi poezia
română de azi.

Poate că nu gresca deloc!

Îmi dau seama că Tomul meu este
imitant, că poate mă catalogati
drept schizofrenic sau ceva în

genul ăsta (am auzit că mă mi
jururati !!!), dar dorința celor
cinstiți de a fi luați așa cum sînt
mi nu altfel, de a fi respectați mi
nu năvălmăciți poate fi luată
parte unor drept altceva. Superio-
ritatea mea stă în bunătate mi
invite, poate mi - n tupeul cu care
am pot perverte cîreva să - mi pună
la îndoielă munca mi buna-credința
mi mod abuziv. Uneori e suficient
atît pentru a viață de OM. Că
genurile oricum se „proclamă” în
serie. (Adi Cristi, de exemplu; tipărit,
denigru, numai din motive „ora-
rise juridice”! — „fabula” cu
„grădina ta” nu mai poate funcți-
ona de data aceasta!), nemăfînd
„inteligente care-mi curioze hotăre-
le”.

Vă doresc sănătate! Dumnezeu să vă
oricum n-o să vă răscădiți pașelute
pe monumentul meu!

Și, fără ipocrizie, stima mea
sinceră (chiar dacă nu vă folosește
la nimic!) pentru toate cărțile mi-
numate pe care le-ați editat!

Îngădușor, Aurel Junibon

P.S. - Am împlinit azi 28 de ani!

O fi mi această o gafă!

A.D.

*

- Jeri, 21 noiembrie, ziua ta! Vent.
Răceală. Stela mi cu Livia F. au
venit să-ți spună "la multi ani!".
Gertul lor ți-a plăcut. În timp
ce Sanda B., denigruș, intenționat a

uitat să vină; — pentru că ni
ta ai uitat în act., când erai la
me., numai că nu ai uitat intenți-
onat.

Mărunțiguri.

*

A venit EAI! Erai minunată. Ai
ascultat muzică două ore și ceva.
Ti-a spus că e totul ca înainte,
k-a sărutat! E o zi atât de fru-
moasă, nespus de bine te simți
refletate. Aveai mare nevoie de
revenirea Ei, pentru că în fiecare
zi ai dorit să revină! Ai condus-o
într-o aproape de stație și, întorcân-
du-te, simțeari o imensă bucurie.
Nu fi totul minunat cu voi împreună,
orică narații amare v-or mai
canta. O iubesti atât de mult, cu
atita dăruire, cu atita emoție!

Parcă te-a scos dintre morți!
Este adevărat! Este minunat!
Te simți atât de fericit în seara
aceasta, aproape că ai pierdut de
multumire! Pentru că tare mult
ai dorit să se întoarcă, tare
mult ai sperat luni în șir că totuși
va redeseși minunat!

Te vei bate pentru fiecare zi a
bucuriei tale cu EA! N-ai vrea
decît pe EA, mereu, EA pur
și simplu! E tot ce vrei să iei
cu tine alături de POETIE. O mie
și una de bucurii de aici înainte
Că multumit esti! & at timp
n-ai mai fost atât de multumit!
Dumnezeul tău e EA!

* + 22 noiembrie
morți,
1983

*

- Vent turbat. Ești liniștit. Ai
flori pe moară. Și EA umblolă ca
o regină prin 'foște' ninturile
sale. Citesti scrisori către 'Sophie
Volland', ale 'lui Diderot. De
ce-ți amintesc de "jurnal" ul
lui 'Samuel Pepys?!

23 noiembrie 1983

*

(dintr-o scrisoare către
Ovidiu Nito - acum în armată)

Închipuie-ți că Trebuie să bea
doar lapte ('ca muzarii), să mâ-
nânc supe (precum zetele bătrâne),
piscuți ('ca soldatii, decați în
aplicații), cartofi fierți ('ca
poetii nâraci), unt ('ca tot crește
ni-n brazi!), compot de mere

(ca gestionarii pruni cu dela-
pidării) și alte stele din acestea
care-mi cad în stomac precum
miste broaște moarte.

Eu? Pulbere pe mustăți de
pisică.

M-a tot durut mintea prin
regiunea splinei și m-am dus
la un doctor.

A venit acum două zile, m-a
ținut de gât, m-a sărutat și
m-a lăsat să-și țin de toate
degetele, inclusiv de cele care-i
umblau tăiate prin cap în
ultimele luni.

Știi, luni, deci pe 21, am îm-
plinit 28 de ani! M-am făcut
mare cit un gater! Bine că nu por!

*

- EA. O găsești zilnic frumoasă
și împinsită de ceruri senine.
Și ți-e dor de EA din zori și
până în zori.

*

24 noiembrie 1983

Pentru prima dată în viața ai
cumpărat bilete la o tragere LOTO. Ce-i
cu tine?!

*

În ultima noapte te-ai visat tot
 timpul cu Nichita Stănescu.
Nu mai terminăți de vorbit!

*

24 noiembrie '83

*

- Te-ntrești cu EA în fiecare zi, sule semnul surinului. Chi-
 purile noastre sînt în lumină. E
 atît de plăcut așa! O înveți să
 pronunțe David Bowie ni-i duci
 reviste "The Sunday Times Maga-
 zine". Te-nterzi acasă liniștit,
 cum n-ai fost de multe luni!
 Sîntă Tudorită și Nelouise!

* *

- O scrisoare de la Doamna
 Cristina. Absolut amănunțită prin
 cîte cuvinte frumoase îți spune!
 Cele cîteva greșeli de ortografie nu
 pot eclipsa reflecția iubitor al
 așteptării fetei dulci. Multumesc
 mult!

*

25 noiembrie '83

*

- Citești o sută și ceva de pagini
din „Justine” al lui Lawrence
Durrell, fără a fi încutut!
Remenți în zăvoarea recentului
volum al lui Nicolae Manolescu
„Teme 4”. Îți citești cu plăcere
„Intervențiile”. Un articol al meu
despre corespondența lui Călinescu
cu Al. Rosetti te face să parcurgi
o mare parte din „Corespondența
lui G. Călinescu cu Al. Rosetti (1935-
1951)”, volumul apărut la Ed. Emi-
nescu în 1977.

Călinescu din scrierile ti se pare
- dată - o plus admirabilă. Exercele
sale sînt ~~justificate de inteli-~~
~~genta-i~~ justificate de inteli-
genta-i deosebită. Cine o cunoaște
oamenii foarte inteligenți fără

idiosincraziă puterice?!

Pentru Calinescu, Jari-ul e un
"infam roat", "nicăieri în Africa
nu se mai găsește astfel de spectacole.
Jesenii mi se par puțin dementi" (o,
ce elogiu! - n.m). "Toată lumea,
mai curând sau mai târziu, fuge din
Jasi. Cine rămâne cu voiața e
scârbit: Poscu, Gărdaru etc."

Sigur, Calinescu exagerată până
la or fi aberant, din motive socio-
personale ("A sta la Jari înseamnă
a renunța la știință (cel puțin în do-
menii istoriei literare)"), dar se
pare că Jariul are ceva neplăcut
în altceva. Nici tu, deni moldo-
vean, nu te-ai putut stăpâni micșo-
dată de Jari; și, indiscutabil, n-ai
putea suporta să trăiești mult timp
în acest oraș. Dar nu pentru că
"Il y va de mon honneur!"

*

- G. Călinescu, în sept. 1939 : „De
vom ajunge la 1 octombrie cu o
Anglie intactă, orice o-ar întâmpla,
sînt sigur de viitorul țării noastre.
Aici, încă o dată, gresesc cine
zice că prin veniti vom obține
ceva”. Profet!

Într-o scrisoare din 17 aug. 1940,
sîmbătă („vineri fiind și refortă
pentru mine, ~~nu~~ întreprind nimic”):
„Inouă să fiu amărît, ca să lucrez
cu patriotism.”

și într-o alta din luni 30 sept.
1940: „Cu tot înșuccerul, de
Gouille (admirabil nume!) va
fi stăpînul de mine al Franței.
Surreum corda!”
Da!

*

*

- Seceta cumplită din aceste luni
de foamă a dus la un lucru
normal: fântini secate, locuri
inutilizabile din punct de vedere
energetic → criză de energie
electrică! Moment critic pentru toată
țara! Un poet înțelege orice, dar
nu poate rezolva orice!

*

- Neliniști pe partea stângă a corpului
tău. Dururile, paradoxal, ti - o
reamintesc pe EA, ochii Ei curată
cu care te privea și ăsta! Dulcea!

*

- Revenirea apetitului întru lectură
pe fondul unei liniștiri a dururilor
din timpul tău : bucurie curată!

*

25 noiembrie 1983

*

- Pentru poet, poezia nu e
opțiune, ci devenirea lui pur
și simplă. Nefiind o „măsură”,
o posibilitate „de măsurat”, scri-
eul (și te referi ~~în~~ în primul
rînd la poezie) este o inexplicabilă
divină. Ești convins că poezia
este devenirea celui care se
eliberează de ea. Devenire nu
înseamnă însă neapărat și
simplificare. De fapt, „simplificare”
e un termen ambiguu ca și
„perfectiune” (de meditat dacă nu-
chiar sinonime de la un punct),
un termen fără finalitate dis-
tinctă.

*

De unde și zi venind în oameni
tendința de a vulgariza orice
idilă, de a și găsi vulgar (te

referi la ei din exteriorul idilei)
Unii cer chiar și justificarea
unei legături ce li se par inadec-
vate din punctul lor de vedere.
Sigur, în primul rând ar trebui
ră se precizeze dacă acei „unii”
au punct de vedere. Părerea ta
e că nu au.

*

- Inflația de muzică ușoară, ca
și inflația de ai asculta această
muzică eminemamente proastă ti
se par simptome ale popoarelor
cu o cultură medie.

*

- Receptarea adevăratei muzici
este indiscutabil, și e chestiune
de efort. Nu se poate să receptăm
muzica „dificilă” (Beethoven, de
exemplu) ca pe un vintil, și

"unor" deci! Ideea cu "arta
trebuie să fie pe înțelesul maselor"
ți se pare prea minoră, că
"nu să spui incompetență prin
simplu că în care este unecori pre
simplu". Beethoven avea dreptate
și pentru orice alt artist avansat:
"Nu scriu pentru oricine!".
Dar Beethoven a spus aceste cu-
vinte în fața unui funcționar.
Scriind, desigur, te expui. Și
inițiatul și profesional au dreptul
la critică în numele... democrației.
Dar criteriul valabilității opiniilor
alor doi nu este funcțional decât
în cazul celui ~~care~~ dinții.

Veți prefera întotdeauna să fii
înțeles și pretuit de o mână de
intelectuali veritabili, decât de
zeci mii de oameni și gospodine!

*

- Monotonia notării poate fi cel mai "corect" filmată în mediile profesori. Suficiența lor este de o aroganță care prinde doar în fața unor elevi prosti. În acest moment, nu se duce deloc lipsă de companii (compacte) de elevi prosti.

*

- Invocarea exagerată (în anumite zile) a "meseriei ca brățară de aur" în contexte socio-economice neriguroase a dus la modificarea erorii a bunei-credințe. Mii de fii de țărani au fost "cristalizați" să creadă că o meserie înseamnă doar 8 ore de muncă, apoi cinematograful, apă caldă, restaurante, oros. Numai că fiii aceia de țărani au ontelul că 8 ore de muncă

Încearcă să "permisiunea oficială"
de a fi incompetent la locul
de muncă, de a Trage orele de
muncă ca să Treacă mai repede.

*

Da: Femeie - bucurie mereu
glămândă!

*

A o vedea pe EA, zilnic, este
unica garanție a fericirii tale
ca bărbat. Ai mai multe vieti și
toate vei să i le dai Ei!

EA semnifică TIMPUL și INIMA ta!

*

Iubirea este și Trebuie să ră-
mână mereu creștinească majoră.
Putem uita orice, dar este inad-
mirezabil să uităm iubirea, să ne

departăm de ea. Niciodată iubirea
nu poate fi sinonimă cu refuzul
de a cunoaște, de a ști. Și poate
că nu inteligența dăruiește nobletea
tuturor faptelor pe care le facem,
ci iubirea. De exemplu, o inteligentă
pusă la dispoziția construcției de
noi bombe nu are cum să fie un
lucru nobil, pe când iubirea nu
se pune niciodată la dispoziția
unor asemenea ticăloșii.

*

- Fără doar și poate că politica
este cea mai nerăzătoare formă
de existență! Politicienii, puși
în slujba unor aberante idealuri
deseori, îi-au născut mai
des imbecilitate decât handicapați
mintali.

*

*

- Un cer din care seii n-au
cum să vină este un cer care ride
de neputincioși și halotnici.

*

Orice îngurătate e mai frumoasă
decît o recepție! Îți plac, desigur,
cauzele, dar se pare că numai
în ... epistole.

*

- Totul este minunat la femei,
inclusiv răutatea, dar nimic
nu le urtează mai mult ca
prejudecățile. Crezi, de fapt, că
oamenii înșiși înseamnă mai des
din cauza prejudecăților

*

26 noiembrie 1983

*

- Ai citit tot volumul de corespondență dintre Calinescu și Al. Rosetti. Lectură reconfortantă.

Un pasaj dintr-o epistolă a lui Calinescu, deun de a fi trimis lui M. Sântimborceanu: „Editorul [...] me trăiește prin el, și prin devotamentul față de scriitorii epocii lui, printre care mă primumă.”

*

- Din nou te vizitezi cu EA, ca și-n alte nopți. Intr-o grădiniță, la o masă, ascultînd muzică (discuri) și rîndindu-vă mult îmbrățișindu-vă. Dumnezeu al tău! N-ai iubit, poate, ~~și~~ niciodată atât de mult și profund. E imensă emoția cu care o recepțezi pe această dulce minune.

*

27.XI.'83

*

- Din nou gustul suprasaturării
de localitatea asta dăruie de
impunită desori. Te-ai tot duce,
ca Lordul Byron!

*

- Ești atât de plictisit de viața
ta asta, încât ajungi să
te mișturi din orice, să te
slăbești pentru tot felul de mi-
micuri.

Apoi EA, mereu, în căutările
tale. Numai că ni cochetăriile
te obosesc ușori. Atunci ști
că ni EA are dreptate, dar ni
tu.

Ti-e tot mai greu să trăiești
singur, dar nu poți accepta
orice poveste. Mai degrabă
sfârșitul!

*

*

- Faptul că n-ai scris mai nimic în toamna asta : iată un gând ce te mîhnete și macină. Dacă FA ar face mai mult pentru reabilitarea ta sufletescă, mai mult ca sigur că ți-ai reîntra...în poezie!

Ce drog nebun poate fi pisica asta plină de întortocheală!

*

- O ploaie mărunță și scurtă. Sa se folosească iluziile de felul asta!?

*

- Share: „ Raiul e pentru evlavioși, iadul pentru pietari. Ți faci cadou Ei un volum cu „sforisme” ale acestui

om luat în seamă de o lume.
Nepotu' a împlinit 3 ani! Ați serbat
Ani. LA MULȚI ANI!*

- Ascultă „Smorie” și-ți amintesc
mistele veșii cu Coleridge, Târșor
și speranțele voastre într-o poezie
și pictură. Ea o-a pierdut prin
biserică, pictând sfinti. Tu încă
nu ai cedat - și n-ai să cedezi.
Te-a mai fi făcând față asta
deosebită?! *

- George Târșor. Dacă ai arta
e poet, atunci tu ești episcop!
Un servicator care scrie de
poete, mai ales texte de muzică
usoră. E din cei care vor să
istige bani pe ineptii. Săracu'!

*

*

- Lucian : " Sper ca T. să înțeleagă
măcar acum, de cât de mult ai
nevoie de bătăile ei de inimă!"
Cine știu, dragule!?

*

- Georgette n-a uitat să-ți
spună "la multi ani" printr-o
telegramă. Nici Yolanda și
Fernand n-au uitat. Multumesc!

*

- Ți-amintesti : " Numai bou
nu-și schimbă ideile "

N. Jorga, porcă.

*

Porca, 28 noiembrie
1983

